Akvamarin - Rezek, Petr

Je tu déšť,
aby smál se a lil,
je tu déšť
a chci dál, aby byl.

Déšť motýl tančí po římsách,
déšť do svých sítí mně teď vtáh,
dívej,
já tančím s ním,
čím je to, čím,
já tančím s ním jako v snách.

Je tu déšť,
aby smál se a lil.

Déšť motýl křídla rozpíná,
Je tu déšť
a chci dál, aby byl.

Vím, zklihnou vlásky blondínám,
tančím
dál, krok suň krok,
tím, že jsem zmok,
můj šťastný rok
začíná.

Lidi na mně zírají
a žasnou teď,
všichni v tomhle dešti vidí
šedou šeď,
jen já akvamarín.

Chůze moje má snad lehkost motýlí,
vždyť ten kluk, co narodil se před chvílí,
je můj první syn.

Déšť motýl sám se začal smát,
já, i když zřídka, tančím rád,
zkouším
s ním odzemek,
má na svůj věk
vím, že mu flek
musím dát.

Lidi na mně zírají
a žasnou teď,
všichni v tomhle dešti vidí
šedou šeď,
jen já akvamarín.

Chůze moje má snad lehkost motýlí,
vždyť ten kluk, co narodil se před chvílí,
je můj první syn.

Déšť motýl stébla rozehrál,
puls v žilách stoupá nad normál,
kdo z nás
má lehčí krok,
já, či můj sok,

pár pavích ok
tančí dál.

Dál, krok suň krok,
ó, tisíc slok,
pár pavích ok
tančí dál.

Je tu déšť,
aby smál se a lil,
je tu déšť
a chci dál, aby byl.

Je tu déšť,
aby též
zatančil
jako já.